

601.

Ode Zlína.

Zle s te-bú, sy-ne-čku, zle s te - bú, stó - jí - ja
 for-tá - ši za te - bú, zle s te - bú, zle s te - bú
 stó - jí - ja for-tá - ši za te - bú.

Zle s te-bú, synečku, zle s te-bú
 stójíja fortáši za te-bú,
 zle s te-bú, zle s te-bú,
 stójíja fortáši za te-bú.

Skovaj mne, má milá, do šási,
 aby mne fortáši nenašli,
 do šási, do šási,
 aby mne fortáši nenašli.

602.

Velmi zdlouhavě.

Z Velké.

Na do-li-nách pod li-pa-mi, ľa-pa-jú tam radní pá-ni,
 ľa-pa-jú tam haj-dú-ši, pý-ta-jú sa: Odkud si?

Na dolinách pod lipami
 ľapajú tam radní páni,
 ľapajú tam hajdúši,
 pýtajú sa: Odkud si?

Vemte, páni, vemte púta,
 dajte ho tam za legrúta,
 dajte ho do šenkovně,
 nech nechodí sľobodně.

Já sem Nitranský poddaný,
 já tu mám své potěšení,
 já tu dneskaj mosím byt,
 svoju miľú našćívit.

A jak na konička sedál,
 svojěj miľěj ruku podál,
 s Pánembohem, má miľá,
 nadarmo's mňa ľúbíla.